

[Ragnhild Andersen.]

haft, efterbetalt. Så vidt jeg kan se, bør hun have en hel del af de penge, når hun sidder med 6 børn og små indtægter.

Kan ministeren oplyse, om hun er berettiget til at få enkebørnspengene eller den del af dem, hun måtte være berettiget til, med tilbagevirkende kraft? Og hvad med andre enker, som måske af lignende grunde ikke har fået deres penge og derfor har måttet hutle sig igennem på bedst mulig måde?

Der må efter vor opfattelse spredes oplysninger, rigtige oplysninger; der må gives vejledning, gives hjælp til de mødre, som pludselig står alene med forsørgelsen af et eller flere børn. Hvad foreslår ministeren? Jeg ville sætte pris på at få disse spørgsmål besvaret.

Vi vil naturligvis som allerede sagt med glæde stemme for dette lovforslag, idet det jo betyder et afgjort fremskridt i forhold til det bestående.

Socialministeren (Bomholt): Det er af betydning, at folketinget stort set kan enes om vor sociale lovgivning, også når det drejer sig om en udvidelse af denne karakter. Jeg siger udvalget tak for dets arbejde. Den ændring, vi lige har vedtaget, kan naturligvis også jeg være helt indforstået med.

Nu rejser det ærede medlem fru Ragnhild Andersen spørgsmålet om en rådgivnings-pjece. Dette spørgsmål blev fremført under lovforslagets første behandling; det har endvidere været drøftet i udvalget, mens jeg var til stede, og ikke mindst det ærede medlem fru Edel Saunte var meget optaget af tanken og spurgte, om der ikke ved skifterettens foranstaltning til de kvinder, der var blevet enker, kunne udsendes en pjece, der virkelig redegjorde for alle de forhold, som her kommer i betragtning. Det synes jeg er en fin og god tanke. Jeg ved, at Socialpolitisk Forening gennem nogle år har været optaget af tanken om at lave en sådan pjece, og jeg vil tro, at man nu vil fremskynde arbejdet for at gøre den færdig så hurtigt som muligt. Det er jo tænkeligt, at en sådan pjece vil være velegnet til udsendelse.

Hvad angår det andet rejste problem om

ukendskab til loven, så blev jo det samme spørgsmål rejst, da vi behandlede forslaget om enlige mødre. Jeg lovede dengang at give cirkulærene en ekstra understregning, og det er sket. Det er muligt, man kan foretage sig noget lignende her med hensyn til en mere effektiv orientering. Men i øvrigt gælder det jo, at de enkelte medborgere må være opmærksom på både deres pligter og deres rettigheder, og ikke mindst det sidste.

Det eksempel, det ærede medlem nævnedes, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om, før jeg har set det mere konkret belyst.

Ragnhild Andersen: Jeg takker for ministerens svar med hensyn til rådgivning og med hensyn til særlige oplysninger til kommunerne for at vejlede enkerne.

Jeg vil dog gerne understrege, at jeg tror, det er nødvendigt, at der i forbindelse med den sociale administration indrettes særlige kontorer for enkerne og de enlige mødre. Det er jo hårdt, det erkender alle, at blive alene med en flok børn, og de fleste mødre er ikke så glade for at henvende sig direkte til socialkontorerne; mange ræsonnerer som så: vi har klaret os selv i den tid, hvor vi havde manden, og vi vil ikke anmode om hjælp, som vi ikke ved vi er klart berettiget til. Jeg tror, det ville hjælpe de mødre, som bliver alene, om der i forbindelse med socialkontorerne kom et særligt kontor, hvor enkerne havde lejlighed til at få alle oplysninger om deres forhold.

Socialministeren (Bomholt): Det af det ærede medlem sidst omtalte problem er jo meget omhyggeligt behandlet i den vedrørende enkepension afgivne betænkning. Også jeg mener, at der må tilstræbes en bedre rådgivning med hensyn til de yngre enker, og jeg er helt på linje med betænkningen i så henseende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.